

BULETIN INFORMATIV

Nr.
76

1
Octombrie
2021

EDITORIAL

Pe primul loc

Justin Ștefan, Secretar General LPF

O altfel de discuție, în pas cu anii pe care îi trăim, sau pe care îi avem, despre condiția premiantului în sport, în general, și în fotbal, în special, cred că merită făcută. Scriu "o altfel de discuție" pentru că, loc comun până de curând, învingătorul lua totul, ca în celebrul hit al încă și mai celebrei trupe suedeze ABBA, și ea revenită în actualitate, ca și ideea de excelență.

O discuție, așadar. Ce mai ia câștigătorul, azi? Sau, mai corect spus, ce rămâne celorlalți, dacă admitem că locul întâi e super puternic?

Reperete principale sunt clare într-un astfel de demers, la modul cel mai concret cu putință. Pentru noi, aici, Casa Liga 1 și grupa de calificare a României la Campionatul Mondial de fotbal de anul viitor din Qatar, unde se va disputa Turneul Final.

Avem lideri puternici, CFR Cluj și, respectiv, selecționata Germaniei. Lideri pe care mulți i-au anticipat, ținând cont de evoluția obiectivă a celor două echipe în acești ani, în cazul ardelenilor de dată mai recentă, ori din tradiția care obligă, în cazul fostei campioane mondiale.

Cum ne raportăm însă la condiția de lider? Ce înseamnă, în definitiv, să ajungi pe primul loc? Se aplică mai ales în sport ideea că nu e greu să cucerești prima poziție, ci e extrem de dificil să o păstrezi, să rămâi acolo, sus? Părerea mea este că ambele variante stau în picioare, ca dificultate, nimic nu mai este ușor în paradigma atingerii marii performanțe astăzi. Efortul, talentul, știința de a construi, perseverența. Munca.

Primul loc cuprinde toate aceste "ingrediente", dar, cu siguranță, nu doar atât.

Iar dacă vom accepta că abordarea

științifică a obținerii succesului este una obligatorie, putem face pașii corecți pentru a afla adevărul din spatele fiecărui triumf.

Învingătorul ia toți laurii victoriei, desigur, dar acest lucru înseamnă că ia efortul susținut, sacrificiul, că timpul său nu e niciodată egal împărțit între muncă și odihnă, că renunță la multe din ceea ce viața îi poate

oferi în orice clipă. Este nu doar condiția sportivului, ci a celui care performează, indiferent de domeniul în care se manifestă.

Nu, învingătorul nu ia tot, dar atrage de partea sa luminile rampei, premiile financiare și nu numai, cele mai multe aplauze etc. Condiția obținerii primului loc vine cu toate acestea. Așa cum are în bagaj și întreaga gamă de renunțări și sacrificii. Cei care îl urmează în clasamente pe lider sunt, de asemenea, într-o relație direct proporțională cu cantitatea de efort pe centimetrul de succes atras.

În Casa Liga 1, CFR Cluj a dovedit, în ultimii 4-5 ani, cel mai bine acest lucru. Pregătirea excepțională a adus titlurile și rezultatele, unele dintre ele excepționale la rândul lor.

Săptămâna viitoare, în grupa de calificare la Cupa Mondială, România, acum abia pe locul trei, după Germania și Armenia, are ca obiectiv barajul, asigurat de poziția secundă. Primul loc e intangibil și duce direct la Turneul Final din Qatar. Dar asta nu înseamnă că ia tot. Speranța că putem ajunge, chiar și pe un drum mai lung, la același obiectiv, rămâne. Iar aceasta e condiția urmăritorului care, într-o zi mai bună, va fi și el pe primul loc. E o chestiune de timp, dar și de asumare a ceea ce suntem azi.

INTERVIU

Interviu cu Ionuț Chirilă (antrenor principal Academica Clinceni)

realizat de **Bogdan Ormuz și Octavian Țopa**

Ionuț Chirilă a împlinit **55 de ani**. Născut pe **9 ianuarie 1966**, la **Tismana** și provenind dintr-o familie de actori și scriitori, **Ionuț** a ales fotbalul și a antrenat în cariera sa echipa de juniori a lui **Dinamo**, cu multe nume grele în componentă, **Electromagnetica**, **Unirea Focșani**, **Jiul Petroșani**, **UTA**, **Concordia Chiajna**, **ASA Târgu Mureș** și **Politehnica Iași**. A semnat într-un moment greu cu **Academica Clinceni**, revelația ediției trecute de campionat nereușind să câștige în noul sezon decât două puncte în zece etape. În postura de antrenor-manager, **Ionuț Chirilă** are ambiții mai mari decât salvarea de la retrogradare.

1 *V-a surprins oferta de la Academica Clinceni și de ce ați ales să o acceptați?*

Pentru că îmi plac lucrurile cu înalt grad de dificultate!

2 *Vă așteptați la o evoluție bună împotriva FCSB sau așteptările au fost*

depășite? Sau poate vă așteptați ca echipa să se prezinte și mai bine și să reușească măcar un egal?

Mă așteptam la o evoluție mai bună știind ce am lucrat în săptămâna premergătoare jocului. Având în vedere că am făcut cadou două goluri FCSB-ului din lipsa de

experiență a unui portar de 18 ani, cred că meritam cel puțin un rezultat egal. Am demonstrat, în multe momente, că putem construi atacuri poziționale cu înlănțuiri de opt-zece pase și finalitate gândită în terenul unei echipe care are ca obiectiv titlul și am marcat două goluri din acțiuni construite!

3 *Echipa a lăsat o impresie bună în meciul cu FCSB. Urmează un alt meci greu, cu FC Botoșani, poate cea mai în formă echipă din România. Poate Academica Clinceni să obțină prima victorie în acest sezon?*

Vom vedea. Sper să creștem ca joc. Asta în condițiile în care nu dispunem de nici un vârf de atac autentic, iar unul din jucătorii

noștri importanți are patru cartonașe galbene. Botoșaniul, ca forță colectivă, este echipa momentului în România, dovadă fiind victoria împotriva valorilor net superioare ale CFR-ului.

4 *Care sunt obiectivele pentru viitorul apropiat la Academica Clinceni?*

Primul obiectiv este construcția echipei.

Apoi, formarea unui mix între jucătorii tineri și cei maturi. Bineînțeles că avem în vedere și reechilibrarea financiară a clubului. Acest lucru se poate realiza, în principal, prin transformarea din perspective în certitudini a jucătorilor până în 24-25 de ani, care pot face obiectul unor transferuri profitabile. Obiectivul acestui sezon este salvarea de la retrogradare.

INTERVIU

Interviu cu Liviu Ciobotariu (antrenor principal FC Voluntari)

realizat de **Marian Codirlă și Octavian Țopa**

A împlinit **50 de ani** pe 26 martie. Dintr-un sfert de veac, mai bine de două decenii le-a dedicat fotbalului. **32 de selecții la echipa națională, 359 de meciuri jucate cu FC Național, Pandurii Târgu Jiu, Dinamo, Standard Liege, Mons sau Royal Antwerp și 11 echipe din prima ligă antrenate** (FC Național, Dinamo, CS Otopeni, ASA Târgu Mureș, FC Vaslui, Pandurii Târgu Jiu, Internațional Curtea de Argeș, Politehnica Iași, FC Botoșani, FC Hermannstadt, FC Voluntari) certifică o carieră frumoasă. Cum așchia nu sare departe de trunchi, fiul său **Denis** este unul dintre fundașii pe care campioana României, CFR Cluj și naționala U-21 se pot baza. Liviu Ciobotariu a pornit acum într-o nouă aventură. A preluat-o pe FC Voluntari, echipa sa a obținut patru victorii consecutive, practică un fotbal de calitate și se bate cu șanse mari pentru play-off.

1 Patru victorii consecutive și revelația acestui început de sezon ... Cum este acolo sus, între primele formații și cât de greu a fost să ajungeți în această poziție ?

Mă bucur de acest parcurs bun și asta se datorează întregului lot, tuturor jucătorilor pe care îi am la dispoziție, pentru că se pregătesc foarte bine. Repet, foarte bine! Stăm mulțumitor fizic, tehnico-tactic și, evident,

că asta se vede și în teren.

2 Cum a fost împotriva Rapidului ?

În momentul în care ești pe un drum bun, este foarte greu să rămâi cu picioarele pe pământ. Noi veneam după trei victorii la rând în campionat și reușisem să trecem mai departe în Cupă. Am reușit să ne concentrăm și să câștigăm pentru că am muncit în săptămâna premergătoare la fel de

mult ca în fiecare zi și rezultatul s-a văzut.

3 Cât de mult vă ajută Gabi Tamaș în vestiar și cum vi s-a părut decizia de a renunța la funcția de președinte și chiar la banderola de căpitan ?

Este adevărat că am avut o discuție cu el înainte, dar a fost decizia exclusivă a lui. Eu am fost în totalitate de acord cu ideea lui pentru că, din punctul meu de vedere,

este foarte important să te concentrezi la ceea ce ai de făcut, și aici mă refer la fotbalistul Gabi Tamaș. Trebuia să se ocupe de lucruri extra-fotbalistice și, cu siguranță, îl încurcau și puneau o presiune pe el. Cred că el a fost inspirat când s-a oprit din toate activitățile ce nu țineau de fotbal, pentru că acum se vede o creștere a randamentului său în joc.

4 *Urmează un meci dificil cu Farul. Cum vezi această întâlnire cu Gheorghe Hagi?*

Exact cum ai spus! Întâlnim o echipa care are un antrenor foarte bun, este fără doar și poate între primii trei din țară, cu o filosofie de joc de atac, o posesie progresivă foarte exactă. E o formație ce a pornit cu o mentalitate de academie, apoi s-a lucrat foarte mult cu jucătorii

respectivi și iată că au devenit o echipă foarte puternică. Jucători tineri de perspectivă. Dacă ne uităm la toate echipele naționale, Farul are la fiecare grupă de vârstă fotbaliști, în concluzie va fi un joc foarte dificil pentru noi.

5 *Care este forța formației tale? Ce are special această echipă de a reușit să devină revelația Ligii I?*

Eu cred că forța noastră o reprezintă maturitatea în joc și asta se vede. Poate și eu am transmis o liniște jucătorilor, aici mă refer la exprimarea în teren. Am început un pic mai greu, aveam frâna de mână trasă, dar după discuții cu jucătorii și ce am lucrat la antrenamente echipa a prins încredere pentru a se exprima pe teren și acum mi se pare că arătăm maturitate în joc. Mie, ca antrenor,

jucătorii îmi dau această senzație, că nu putem să primim gol decât, Doamne ferește, printr-o greșală personală. Când atacăm sunt convins că avem calitate și abilitate tehnică să putem să înscriem. Cel puțin, asta este viziunea mea acum.

6 *Puteți duce acest ritm pentru a rămâne în primele șase?*

Este prea devreme să îmi dau cu părerea. Mă bucur pentru rezultate, pentru tot ce se întâmplă în momentul de față, mă bucur pentru jucători că sunt într-o formă foarte bună și avem rezultatele pe care le avem, dar cred că, după 10 etape, e greu să văd dacă putem sau nu. Evident că m-aș bucura să rămânem în această formă, să avem o constanță în rezultate și să rămânem pe poziția pe care suntem acum până la final.

SPONSOR

CRONICĂ

Pițurcă, portret în oglindă spartă (II)

realizată de **Marius Mitran**

În 2004, în fotbalul românesc s-a petrecut un moment important: ieșirea din activitate a generalului Iordănescu. A făcut-o imediat după meciul din Armenia, din 17 noiembrie, încheiat 1-1, punând pe masă o demisie cerută insistent. De presă, de suporter și chiar de unii jucători. La 11 ani de la debutul său ca selecționar, de extraordinar antrenor, sigur, totul se prăbușea în jur: încă o calificare ratată, după cea de la Euro 2004, impactul cu lumea suporterilor era tot mai dur, din cauza frazelor și fazelor strunjite în lemn și nu numai, norocul îl părăsise și el pe cel care își începuse ascensiunea, totuși, cu imensa șansă a transversalei țintite de Bodin, în alt noiembrie, 1993.

Așa se face că „antrenorul secolului”, elegant și poate sătul de alte războaie, lasă vacant postul de selecționar. Eram redactor-șef adjunct la „Pro Sport” când, într-o zi, mi-a aterizat pe birou, așa, ca de nicăieri, un CD cu un soi de trucaj, absolut grosolan, prin care trebuia să fiu convins că opțiunea ziarului, Victor Pițurcă, pentru postul de selecționar, e una greșită. Moral, în primul rând, nu-i așa, alții erau mai în măsură. Și să judece, dar, mai ales, să candideze la funcția de antrenor principal al unei naționale oricum șubrezite de șocul a trei calificări eșuate. Nu mersesem nici în Japonia și Coreea de Sud, în 2002, la Mondiale, când Hagi a avut mare ghinion la barajul cu Slovenia, nici la Euro 2004, în Portugalia, pe mâna Generalului și eram pe cale de a rata (și am și ratat!) calificarea la Mondialele din Germania, din 2006. Victor Pițurcă a preluat însă în acea iarnă, din 2004, naționala, numit fiind de o federație și ea în an de alegeri, deci vulnerabilă la media și la mediu. Înconjurător, desigur.

Am vorbit atunci cu selecționarul Victor

Pițurcă și am publicat în „Pro Sport” parte din acele dialoguri. Multe însă nu le-am scris, nici nu erau destinate publicului, dar au avut darul de a mă lămuri în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în zilele în care „s-a jucat” postul de selecționar. Am vorbit o dată în biroul său de la Federație, altă dată am luat masa la Intercontinental, alături și

de Viorel Păunescu, după ce realizasem acolo și un foto-reportaj pentru ziar. Atunci, câștigătorul Cupei Campionilor Europeni și al Supercupei Europei, altfel un om extrem de direct și sincer, mi-a spus și cine lansase în birourile redactorilor-șefi CD-ul cu înregistrarea de la cazino, și cum a ajuns Mihai Stoica la Steaua, dar mai ales cum de a rămas acolo acesta, iar el, Victor Pițurcă a plecat. „Nu m-am gândit niciodată la Stoica, dar niciodată, ca la un rival ori ca la un pericol pentru viitorul meu la Steaua. Nu l-am băgat în seamă vreodată, dar, din multele motive care m-au obligat să gândesc astfel, unul ți-l spun acum. Cum să cred că în clubul Steaua, patronat de prietenul meu, Gigi Becali, pe care și Viorel Păunescu și eu l-am ajutat de atâtea ori, cu anii petrecuți de mine pe gazonul acela, cu trofee, cu victoriile, cu campionatele și cupele câștigate pentru Steaua, în tricoul Stelei, mai trebuie, la anii mei, să mă gândesc că aș putea pierde o dispută cu domnul acela, venit cu acordul meu de la Galați?! Nu credeam că există nicio dispută, pentru că eram convins că nu există cu adevărat, pentru Steaua și pentru mine, nimeni în club pentru care să-mi fac probleme... Uite că exista!” Țin minte că tot insistă pe acest amănunt, cu anii. „Da, Marius, ai băgat bine de seamă, mă tot gândesc că m-am înșelat la oameni, la vârsta mea. Că sunt o băbăciune, ăsta e adevărul!” „Băbăciunea” avea atunci 48 de ani. Am aflat și de ce i

se păreau mulți. „40 sunt doar la fotbal. Dar dacă zi și noapte te gândești numai la fotbal, vine viața și, pac!, îți dă una după ceafă.”

Victor Pițurcă îmi pare azi, la 17 ani distanță de acele discuții, iarăși în situația de a explica de ce s-a gândit, în ultimul timp, în exclusivitate la fotbal. Și asta pentru că fotbalul nostru foarte rar cere

atâta atenție. Oamenii care îl populează, da. Antrenorul de atunci și de azi, calificat cu naționala la două turnee finale, a fost atent la Hagi și Gică Popescu, la Dan Petrescu și Mircea Sandu, la Mutu și Chivu, dar lipsit de inspirație la oameni. La un anumit gen de oameni.

– va urma –

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA